

Concerto grosso

Typ koncertu popularny w epoce [baroku](#), napisany na niewielką grupę instrumentów solowych i orkiestrę

Źródłosłów: z włoskiego *concerto grosso* [czyt. koncerto grosso] – wielki koncert.

Wielki efekt, który sprawiał wielki koncert, polegał na stworzeniu możliwości dialogu pomiędzy dwiema konkurującymi grupami instrumentów i wykorzystaniu kontrastów dynamicznych. Od klasycznego koncertu różnił się liczbą solistów. Grupa instrumentów solowych nazywała się *concertino* (składała się z pierwszych i drugich [skrzypiec](#), [wiolonczeli](#) i [klawesynu](#)). Rywalizował z nią zespół orkiestrowy, nazywany *tutti* albo *ripieni*. Pierwsze doskonałe wzorce *concerto grosso* stworzył rzymski kompozytor [Arcangelo Corelli](#) pod koniec XVII wieku. Utwory takie pisał także [Antonio Vivaldi](#).

Concerti grossi powstają także w czasach współczesnych. W Polsce do tego gatunku sięgali m.in. Krzysztof Penderecki i Paweł Szymański.